

13. Nov. 1977

FAKTA

Dato:

13. Nov. 1977

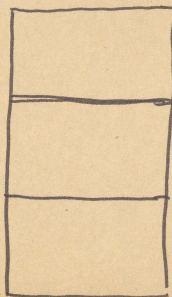
Sidetæl:

Værkstedsbog 3 77 s. 40-43

4-77-77

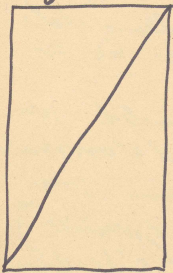
Maale efter lineal stiel konter
nemmer sig fjerne på tegning - fjerne udfyldning
mere end fjerne på tegning - fjerne beaktning
Bemærkning kan i dette tilfælde ikke fore-
-tages frit, penslens bevægelse har sine, som
regel meget smalle, grænser - himlens bevægelse
bliver let fortrængt. Dette kan i en vis ud-
-strækning afhjælpes ved at bringe afledningen
med tape - denne metode kan dog ikke
præge sig for en virksomhed af dets.
Vil man anvende ren geometriske former
og fjerne flader blive - man sikter med til
et acceptat - at det med fjerne en fortræng
-ning af selve håndens bevægelse under be-
-målingen.
Der er adskillige andre forhold der gør
at bringe af rene geometriske former kan
være geneværende & hamrende, men hvordan
komme videre. Denne geometrisering.

73-77-77.



Tre deling af rekt-
-angulært form, da
det ikke gives hore-
-det må det blive
et spørgsmål om
vulgar eller fjerne
eller begge dele
Hvad fjerne man om
vil være til en side

frede ting af et bestemt formel af konger af hjælp-
-dig heider eller helt subjektive formulerer.

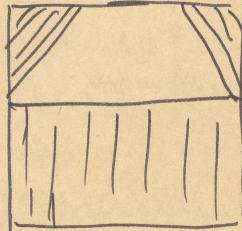
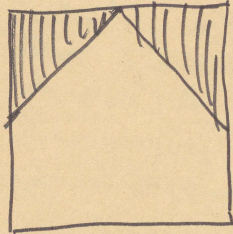
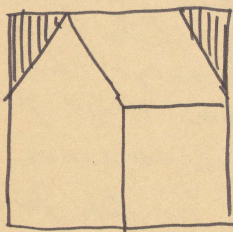


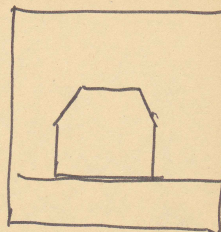
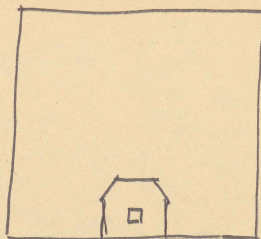
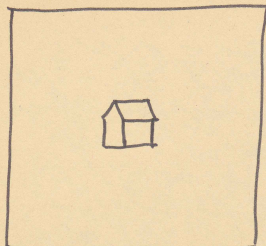
Det høje retvinklet kan naturligt
også deles mere diskret i en et-
-gæng. Valget af fave bliver ikke
mindre ~~et~~ subjektivt af den
grund.

Kan man komme ud over denne
fave problematik ved at bringe sort/
fave problematik i fave problematik
midt? Si erstatter man fave problematik
med en valgt problematik - hvor meget
sort - midt eller øst?

En af grøndene til at jeg anvender de
meget enkle geometriske delinger er at ønske
om at billedet skal have en vittning
ud i det omgivende rum. Dette kan bl.a.
opnås ved de enkelte & elementære delinger
lodret / vandret / diagonal - direkte i sin
ret i rummet ud af billedfladen.
Her spiller selve fladens formel et stort
-rolle og betydning. Jeg stiller mig
dog ret tvivlende over for de meget store
formater der især i de senere år har været for-
-hold til menneske kropens dimensioner
& selvfølgelig perceptionen af urelets formel.

Med stunden med de mere eller
mindre monochrome flader ligg. dels i
at der tænkes paa formalt - i billeden - dels
i et monochromismon i de senere år er
blevet en akademisme.
Man - det er jo meget helt andet som
siges - nemlig det ikke billedet demonstrere,
men en ting / objekt i et rum som
har et forhold til dette (omgivende)
rum ved sin størrelse, sit form
(bredt, højt, langt, rundt - sted. smil o.s.v.)
ved sin farve og dennes stof.
Der skal ikke være et billede, men
et omrøde (et specielt!) i et rum.
(Derfor - udskil sig sig i billeder som
minst - og ikke en række billeder paa
stribe - alene sig billeder kan fungerer
i forhold til det givne rum).





Ideen med Huset har jeg i perioder haft gennem mange år (jeg lavede i c. 67 nogle huskøse) men har gang og igen været lidt borte fra at realisere den.
Det kan let blive banalt, let kliché, let romantisk og minimalistisk (en typisk A.M!).
Der er dog væsentlige årsager som har affaldet mig: huset er en klar figur i den figurative figuration, de farve mæssige og strukturelle omgivelser det placeres i vil nødvendigvis blive påvirket af de figurative associationer. Det vil blive lidt jord, himmel, landskab o.s.v. Det sagt jeg mig selv om jeg vil gå ind i en figuration og altså den ufrivillige del af det i form af et temmelig vidt udbredt associationsforløb - d.v.s. figurationen - ikonografien - henviser til nogle udelukkende og nogle til det med hvem man møder.